

קהילת הפקולטה למדעי החברה,

בשגרה אני חוקרת טרור, אבל דבר לא הכין אותי ליום הארור ההוא, השבעה באוקטובר 2023. מאות רבות של אזרחיות ואזרחים, ילדות וילדים, חפים מפשע נרצחו באופן מזוויע או נחטפו באכזריות במסגרת מתקפת טרור ברוטלית וחסרת רחמים שביצע החמאס. חיילים וחיילות נהרגו או נלקחו בשבי. חברי סגל, סטודנטים ובוגרים שלנו מתמודדים עם אובדן ושכול. חלקנו עדיין מגויס למלחמה. חלקנו פליטים בארצנו. חלק מהסטודנטים והסגל שלנו במתח וחרדה מתמשכים. מצב נוראי.

בתוך הזוועה הזאת, עבור כולנו, עלינו לעבוד כדי לשחזר את השגרה הקודמת, על קשייה ואתגריה. תפקידנו בפקולטה להקל על הסבל, להחזיר דברים למעין שגרה – שגרת מלחמה -- ולעודד ככל הניתן איפוק ומתינות. להיות גורם המאפשר למיקרוקוסמוס שנקרא אוניברסיטת חיפה להמשיך להתקיים בשלום וביטחון ולהחזיר את האמונה שיכול להיות טוב יותר, שיש עתיד. בהתאם לתפיסה זו, מאז פרוץ המלחמה, אני עומדת בקשר עם חברי סגל, נפגשתי עם לא מעט סטודנטים. אנחנו כאן בלשכה, אני כאן במסדרונות השקטים, ומזמינה כל אחד מכם.ן לשתף ולחלוק. גם עם 10 חברי וחברות הסגל החדשים שמצטרפים אלינו השנה לשני קמפוסים, אנחנו בקשר. אנחנו ממשיכות לאפשר ולהקשיב, לעבוד בנושאי רישום סטודנטים, חרגות, קידומים, שיפוץ מעבדות, עידוד תלמידי מחקר ועוד.

במסגרת הדיונים הרציפים עם ראשי החוגים ובתי הספר דנו באתגרים הייחודיים לפקולטה, ובתוך כך אתגרי החיים בקבוצות השונות המרכיבות את הקהילה שלנו. הצעתי לראשי חוגים לשתף ולפעול בכמה אופנים:

- 1) לכנס מועצות ו/או הנהלות ביה"ס/חוגים לחשיבה והפגה.
- 2) לעמוד בקשר עם סגל בחזית ובעורף ככל האפשר.
- 3) ליצור קשר עם סטודנטים, בדגש על סטודנטים חדשים (יש התגייסות מרשימה של הסגלים והתרגשות בקרב הסטודנטים).
- 4) לפנות לסטודנטים בקורסים באמצעות המודל ולהציע להם לקרוא, לחשוב על החומרים.
- 5) לעודד סטודנטים להצטרף למיזמי השיח והחוסן שמאורגנים על ידי הדיקנט.
- 6) לייצר אירועים בזום לקבוצות סטודנטים, ישראלים ובינלאומיים, ובכלל זאת הרצאות העשרה בנושאים שונים. המטרה היא להזכיר את השייכות לקהילה ובעיקר לחזק.
- 7) לנכוח באופנים שונים בלוויית ובאירועי האבל והזיכרון בקהילה שלנו.

הפקולטה שלנו מורכבת אך מעוררת השראה. אנשים ונשים מתנדבים לכל משימה, יוזמים ופועלים באופן מעורר השתאות. אנחנו תורמים ידע מקצועי להתמודדות עם האתגרים הכבירים הניצבים בפנינו, ומעוררים תקווה. רבים מגלים אחריות ואת מה שנדרש מאיתנו בתקופה נוראית זו: איפוק, סובלנות וכבוד לזולת.

כעת מוטלות על כתפיו המשימות לדאוג למי שנפגע באופן ישיר ולשחזר משהו מהאמונה שאפשר ללמוד ולחקור יחד. כך נתמודד עם ההווה הנוראי וכך נגדיל את הסיכוי שהיום שאחרי אכן יגיע. כך גם נגדיל את הסיכוי ששנת הלימודים תתקיים, ונצליח לקיים שגרה הומאנית ברוח המדע שאנו מאמינים בו, בקהילה המורכבת שלנו.

בברכת ימים טובים

שלכן.ם

דפנה